

AUTHOR _____

NO. 2958

TITLE _____

RR _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

IMPRINT _____

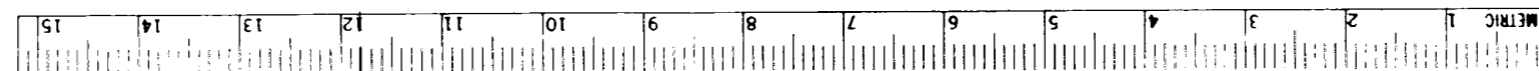
CALL NO. ENA 534

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

אחד זלמן המחבר מחן באתי לדבר ב
בדקדוק לשונינו הקדושה יחא האבן
הדאשה לשאי לשונות בולם וספרותה הן
סולם לעלות אל מרכבתה כהמחש
מחלכתה והתנועות והנקודות הן הן ה
היתדות אשר הקולם משלכותה כך נעשו
התיבות מאותיות ותעצבות וקדושתה
ודועית ונקראות בשם והנעל אכריעם
וזתן בשם כללים טובים ומעולים ב
באותיות למחלכותה ולחמש תולדותיה
ואחד בכללים הנקודות בשם הקטנות
והגדולות ודעתה שונות בכלל זה יסוד
דין הדגש המוכרח בחוק ובקל אתן לך מ
משקל ודין השואל אלע ודרכו אודיע
במה גדל כמו ונועו גם נוחו ואנה חזק
יושט מורכב קו בשוט גם אתן למשפחה
כללים טעמים וקודיעך דרכים במחיתם
ובחלטים ולכל אלה הדברים עב הנה נצטע
פוך חתרה שמו פרק שירה באשים
דברים וכללי מאמרים כולם כללים ב
בשירים שקולים מהב נחמדים לחשוק לב
הקלמדיים ולהדגילם בכיהם וישוריה בשם
בשנתם בביתם ובדרך בלכתם ויהיו
כללם כל יוהים לעולם ושלט

שירת • נעימות זמירות • באמרי שפר •
 אכתוב ספר • וכל דבר מגידות • במראי •
 ולא בחידות • עשייות כמשפטן • וזהו פירוש •
 השיר החזון • כחומר החותמות והלוקתם • ל
 לשיר ולשמוע ולהחיש תולדותם :
 השיר השני בדיני עשר הנקודות הנבדלות •
 חמש מהן קטנות וחמש מהן גדולות :
 השיר השלישי בדיני אותיות אני הנקראות אמות •
 לפעמים נראות לפעמים נעלמות :
 השיר הרביעי בדיני אותיות יהוא • כאשר
 בגד כפת יהיה רעהו :
 השיר החמישי בדיני הדגש סימן יפה •
 החזק הוא הרפה :
 השיר הששי בביאור דיני השוא ונקודתו •
 והוא נקרא משרת ומה היו עבודתו :
 השיר השביעי בביאור השוא כמה עניינים •
 ואיך הוא נגטה בקריאתו לשלשה פעם :
 השיר השמיני בקריאת השוא סימן לח •
 לדעת מתי הוא נע לו נח :
 השיר התשיעי בדיני אותיות אלה המבבלים
 נקראים • ויש להם ג' שונאים :
 השיר העשירי באותיות אלה מיוחדות
 לחטפין • שהן קמן פתח פגול עם
 פתח צרופין :

השיר

השיר
 האחד עשר בחטף קוץ דניס . ואין
 פוח נחלק לשע מיניס :
 השיר
 השנים עשר בחטף סגול וחטף פתח
 ועבודתם . ומקומותם למנושבותם :
 השיר
 השלשה עשר לך טער אפתח . בהכדל
 סכין חטף סגול וחטף פתח :

השיר
 הרקעון באותיות וחלוקותם וחמש ת
 תונקותם וחוככב משתי תנועות ויהי
 ושתי תנועות יתד ושלש תנועות אך בשאר
 הכתובים זולת הרקעון יבא יתד במקום תנועה
 (ועם החומר הגדול בסוף כל שורה מילה אחת או שתי מילים הן)
אשר לבבי צא אלי כפים אל אל
 אשר חסדו בהשמים : לו
 יעזור ביום וידי יחזיק . יתמוך יבזיג
 יאמיץ מתנים : יורה לעבדו לעשות
 ספר אשר יהיה בסוד דקדוק במהור
 עינים : הלוח ודין ציקוד ואותיות
 ומשפטים לאור אועיא בצבאים : ובכך
 שלש עשרה זמירות אענה יהי
 לזכרון בלוחותיהם יהוסד לשון קודש
 באותיות אשר עוליס לסך עשרים ועוד
 לשנים : להם חמשה אך בפלוחת
 נקרא

אין
 אלו
 חיה
 נקרא
 כפי
 אלו
 ו 11 כיון
 אלו
 ובכך 10
 פוח

נִקְרָאוּ מִנְצֵפֶן בְּאֵי בִירְכֵתִים : וְרַחֵב פֶּאת
עֵקֶמוֹ לְאַרְכָּן זֶה־פֶּן לַעֲשׂוֹת פֶּתַח קֹדֶשׁ
יִפֶּה אֲפִים :

פירוט זהו דעת הרמב"ם כי לא הוקדו הכפולות
שהם מנלמך רק לשום אותם בסוף התעבורת
ליפות הכתובה ומה שכתבנו שם לחוקך כזה
כך הם בן פף צץ

יחלקו כלם לתוצאות והם בחכונ ^{בג}
מקומות עובדים בנותים : ^א אחר ^א
נתיה גרון וניב אי"כק לחך מוצנ ^א
זס שרץ לבין שנים : שביל לדטלנת
בראש לשון וחך : בומף לבד ^א
ובשפתים : כלם כאחד בחלקו ויהיה ^א
שורש וגם שרימוש ביה פעמים ^א

כל זה מכוון ומיוע ביה פעמים יא מהן שורש
ויא מהן שימוש כמו שמבאר והולך
בכתב שמן אלה לשימוש גיהיה
אלבש בראש ושאר בפאותים : זעף
קצר חסד וגט לקשור שים עוד יש
חלוקות במ לבד השתים : יהוא בני ^א
גח ורפיות אחרעה ובגד פפת ^א
לקחו כפליים : חזק בלי רפוי טשס

קדושתם
בביתם
בביתם

פר בפירותים בשע הפקות כי אלכט לא ימשו
וי כחם רכל שער האותנות ימשו בראש ובסוף
ופי לכר השנים כל זולת זה שנחלקו לחמש ת
תפלות ולשנים ולשימש עוד נחלקו לשאר חלוקות
בגן המזק המעשרות לנחות כמו שיתבאר בעיר ג
אחדים ועודות להפנות כל שלא יקבלו דגש
והם תמיד רפויים רעפי שקין לה רפט ונכד
כפי יקבלו הדגש והרפי וטקשקן נזלים יקבלו
הדגש ולא הרפי זכל החלוקות החל יתבאר ו
בשירות הבנות

השע בביתו נקודות הער יאר חמש
מהן גדולה חמש מהן קטנה ויהיו
שני מבנים ופעט

אשירה צא שיר זכבדות באר היטב
ובלי חידות ואבאר עשר הנקודות
אך שנחלקו לשתי ידות חמש
מהן אנשי מדות וחמש מהן פגמדות
חמש גדולות החמודות אלי יד
הוא טוב פגמדות יהוא אחריהן
מתמידות צחים גספרים נוסדות
גם מדגש הם נפרדות בק אב
בשעם הם עומדות ובעת היום
לשון

לשון צבדיות . אותו בדביעות
ובצדיות :

(אשר שמואל און עיני בשר ה ביות ג דאט ארע
אן גדול אטכ יש אהרן רתת און ולא אהרן אט
תן ונרד און און ועין בשור יא)
כל זה כמעט אכסר ופי ארעי מדות תנועות
גדולות וגמדות פי תנועות קטנות און וגמדות
כמדלנותך . וסיון התנועות הגדולות אליות
הוא טוב ותמיד ארת וקורנות אהה נחורית
ונסתרות אהריות לכן הן נספרות מהדגש
הן אם טעם התיבה עומד תחת התנועה
הגדולה כמו לבנה יבנה ודומיהן וכן וטעות
השון רל אהרן תנועה גדולה הוא נע אהרן
(אטל כמו זכרה ידועים שיש אהרן רתת און אפיין
השוא הוא נע כי עין אהרין און בטעם אהרן
הארז אהרין אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
שוכר אהרן בסוף שור יא אכל זכרה אהרן
עזבו וכהנה רבים השוא נה כי און אהרן אהרן
ואהרן הוא אהרן והוא געיא הל אהרן אהרן אהרן
בשיל יב

המש בנות הן מולידות . צבדיות
צבדיות . וקטנות לגדולות עובדות
הן הפוכן עם כל אודות . אהריות
דגש מוכבדות . און לשון צח הן
מולידות . אך אם בטעם גלכדות

דמות אחריותך באגדות :

פי חוץ הן אחריותם נטריקן (אם)
לא סתם סגולתן וזה ש' הוא עם אחר
שאר העו' דהיינו סתם או סגול עם השו' נרא
הטע' והיות בלא יוד' וסוף זבאין המדקדקים
קרא שלושום בעם אשירן והשירן הם קורין אותו
יבין שפתים - וזה עקד החבר היום של
נטריקן עם החטין וכן כי השו' אינה בלא
עשר הקודות כמו אמר בעור ששי .

הן סבות גדולות ונשיתת להן כי במקום
אשר לא יוכל לבח' עב' בסיבות דגש' או שוק
נה המריך לבח' שם אז נכח היתק וזהו עבודתו
והם הדיסקן בכל דבר מהתג' כי תמוד אחריות
דגש' או שוק נה (אם סיניו כמו בקעשה
המה שמה הם הוא הטעה קטע וליין לבא
אחריו דגש' או שוק נה והעין היא שומעית הגרון
שאנה עקב' דגש' (פיסך יבא תמי העין שוא נה)
חזן אם בטעם הן נלכדות יל' שהטעם בתיך
אז יבא הרסי אחריותך כמו ויבין ויבין גבר
ביד ודומות לפי שהן מלשיל יבין אחריותך
הרסי : אס' מלשיל אכזריתחבר העל בפי
המדקדקים כשהטעם על האל יורמים אותו מלעל
וכשהטעם תמי האל נוראין אותו פלג .

וכשהטעם בראע האל יוראין אותו מלשיל
בסוף האל נוראין אותו מלשיל וכן וכן
לא על החוץ ועל אכזריתחבר העל בפי
אע"פ בכל ספר זה ובעתך מלשיל הוא ברא החוץ ונלוג הוא
בסוף החוץ ועל בנותך שר' אורח אבני .

יהוא איצם מתיחדות . אך בסגול
בכלל מורדות . יש בפעלים ויו
בפקדות . גם צחי עין בעתידות
במקום שורק שלש נקודות
ולכנסודות יש במסודות :

פירוש לא יבואו אריות יהוא אחר התק חן עם
סגול הן מנודת בכלל זה כי יבא אחיו לטוב שני
דבריו דבריה וכן אגלה יגלה . וכן יש פעילים
שתפקוד מזה הווי כמנן פקדים וחרבו שלפה
וכן כעצמדיס יונחי העין כיונן ויקמו וישבו
בכלנס בא הרפי אחר התק שלא כדון . ויש
בזן סודות לכעלי המסורה למה יבאו כן אמן ל
למקדקן כהן עסק

אשל צריך מע להארך ולבאי כל הנורך
כל בית זה יאי על בית על פענן שזכר שאת
התן יבא דגש והוא איננו מיוחדת עם התן
אך שבסגול מורדת אשר שטוד מורדת אחת
והוא זה יש בפעלים ויו נפקדות וגם נתי עין
בעתידות וכו' וביאר דבריו יש בפעלים ויו
נפקדות באמצע ג אומות הפעל כגון פקודים
הפעל הוא פקד ובריבוי פקודים והסר הווי
בין עין הפעל אשר הפעל פקדים כי אין
המסק בין עיני אומות הפעל ואכן הולך
הסר הווי ולכן יבא בקונו של נקודות יהוא זה

אשר יקראו שם יי אלהי אבותינו
קרבן שמים והאלופים הם יחזקו אותנו עתה
ואתה שאין להפסיד בזה בין ענין אחרת הפעל
ואין אעפ"י שהם מוסר לא ואין ענין אלא בשמים
על קודות וכן נתי עין בעתידות יקובדו
דשדבנו הוא עתה אלא שהיו שבראשו והפכו
אע"פ ויקובדו דישבדו וחסר הויו שהיא עין
המעל כי המעל הוא קום שוב ובכוס
בא היכי שאל קין כי היה יאנו להיות הד
אל קדמה ופ. אלא אלה וכו' אל נשבע במה
אחד שטעם שאם הקי יבא דני ובעד עין
בעתידות יש ענין ענין להיות בנש המעלה
אעפ"י הוא הנה לא מעלה הויו על ימיו
התם כמעט בשיב העי.

ואשר בשפורה יש בין סודות אלה יבאנו כן
ואין אעפ"י בין עסק דא פירי בכו שעתה
כי מעלה או יבא אנו שישותה בין ענין
ג אחרות המעל ועל כן פקדים אלה בין
חסר הנו כי המעל הוא מקד אלו והנו או
יבא עם הק עסק האלופים כי באו ויו או
יבוא אעפ"י האלופים ועמם התקדמה או יקראו
ענין אחרות המעל ואין חסר ויו שאינה פורה
הק על קודות האלופים ויבא בשמות ה. פ. א.
קודות

נקודתו יקל וינחמנו ויטוב שאלוהים הוא ויג
שוב והיו שהיו בני הסעל היו נתייחסו לשינוי
אשר הסכי כן בעת עין היו זכרם א תעוררם
ועז אור ואמונת יש עם סודות וכן להסדר
עסק בזה

השיר השלישי כי יעבדוהו אלה הנסקרות
אנעים הנקמות והוא שיה מורגב
מן שנת תנועות ויתר ושת תנועות שנת
תנועות ויתר ותנועה על וישקל כי אשור
שנת

מזמור לאליהו על עלמנות
הוסד עלי אור ה

הצעלמות להן מקורא אותיות
צשימה המה על דבור דומות
לאמנות זכות עלי חלש ק
קולות גדולות בעת אשר המה
בחנות ודומות אלף הלא מורה
קמוץ ואכז בלבד בערשיות
אך לא באמנות גם הם אשר
תבא חלוקה להא ויו בסוף ובאמצע
פעלים ושמות

פירוש על עלמות הם אותיות אנו כי דרכם
לנוח ולהתעלם באמצע המלות וכסופן ולכ
תוצאם

תולידם באתר מהמולדות רק בשיחה ובעל
ספר יערה קרח להם אמות הדביר כי לא תוכל
לנטח באתר החוש תג אם לא איהיו סם אמת
מחוטרת אני כגון הלפף תורה על הקמץ שלפני
ודוקא אלף שרשית ולא סימוסיה כמו קרת
קראתה וגם הלפף קשר היק תורה תמורת הא
או ויו בסוף קו באמצע הפעלים והטעות כמו
נקתם שאון וראמה וישבה קראת לי
מרת כמטרת לחץ ודוחיק :

(אטל זה שכתב הבחור שנקראו אופות הטה
וסע לא מציאם רק בשיחה וינשא דבסידוש
לפוף כתב סיחוס אחר וכתב וסע שלפין לאתך
בשיחה באותיות סלמי אהוי ובעוף עליו וסמך
כמו שכתב הבחור כחן אסמי שעה אמת כי
גם נקראו אותיות הסך והנה לו טעם יודם
והסופים ונאריים האות סלמי ונה אפי סמך
תמיד נחור באמצע ובסוף ולפי ההא שהא נח
בסוף דוקא אכ היה לו לסרס שש הטעמים .
ונה שכתב אותיות אני דרכם אנו באמצע
האות ובסוף וכל וטמח ההא סל יהוא היה
נה בסוף דוקא כראתן אבל אני נחור באמצע
ובסוף . וסם אמות הדמסין אסין איסבור

וקטע

והטע לטן ומהות . ויש וקאם וכו' ולט עור
עונה עצמכם טנה טנאכם יבא באטע
אלן בעקום הא ואינה תורה על ויין

היוו עלי
חולם חסר
זכלא הנם

היור עלי חירק תורה . וצאה אחריו בפסוקות
פתובה רק בקצת מקומות : ובבן
שני מיני חירק בנקוד גדול וקטן גם כן
הן פשתי תאזקות : גם כן עלי
צירי אכן יסודות או יוד אשר
תורה ריבוי סכומות : אך יש
פליטה השכים ותגיד הולכים בלי הווי
בריעייהם אורחות עקומות

דורשי
רשומות

עלי
שורק

כהווי
כי אין

שורק
משימות

פירוש היוד מורה על החירק אבל אינה
כתובה דין בקנת מקומות כ שט מעני חירק אבל אין
הם הקחד עם יוד והיא תג והשט בלש
יוד והיא תנועה קטנה כמבואר בשור שלפע תולות
זה . היוד מורה גכ על צירי אבל דוקא
כשהיוד שרשית כמו בית יין עין יין ודומיהם
וכן כשתורה על רובע כמו דברי דבריהם
דברים ודומיהם אך יש שהולכס סוכחות
טקומות יוצאים מן הכלל כמו אל יהי לה
פליטה . השכים ושלוה . ותגיד לבני

שנאל

נשראל וישיבה הדומים להם :

אלה נקודות הן חמש גדולות
חמש קטנות עוד להן כדומות
פתח סגול וחירק אך בלי יוד
חטף וקבוץ הן נקבו בשמות
כי במשלו האותיות לגופים א
אלה עשרה להן בשמות : עוד
יש נקודה ומשרת לכלם הן עוד
אשר בה שיהיה געירות :

כל זה מכוון אך הנקודה המסרת לכלם
היא האות ויתבאר דינו בעיני שמי ושמיש
ושמיע :

אשר תמיהה הפלא ופלא על הגאון ב
בעל האבנים לא בספר אבן האורה במקום
בטא אך הדבא השיב אפי על העדקדקים
שבשנתו שקורין הסורק שאלו כוונתו לאוסוס
שאלו הן רבנו אריה כוונתו חירק וכתב הו
ואשר שאלו הפוס בין תעשה סורק לגנעה
הלאוסוס אלא הארכת פתח התנועה
שבסורק הוא מקור ובלאוסוס הוא משרת
בה כוונתו עתה האמת שאנו עושין

הפירוש

אשר
כיון שהיה
בא למה
אין ה
התנועה
וקראו אותה
כאן דומ
כך האות
אלה היות
אין אלה
התנועה
ודומים
כאן דומ
הן על
הנקודה
ועל האות
התנועה
עשרה
אין

המיש בין בחינה בא יוד ובחוק ביד
 שבוה אנו מקליין הנשיאה ובוה אנו מאריפין
 הנשיאה נאולו טועין הם בדברי רש"י שקורא
 העלאומם שאנו קיבול סמנים וזלתי עתותם
 וזיון האנדק קיבול סמנים ולכן השבו הם
 טאנועה אחר יש להם עכ אחרתי לאנדק
 קצת להאוד שטותן ושיבושם שא האנשים
 שהזכרתי ואין אנוה התנועה אשר קבולו
 מאבותינו ושום על תוים ועל ואם נסלו אשור
 הנה אחרת שכל הספנים שהשודק שאנו
 הוא התקן של העלאומם הנראה לה עלו החוקן
 בא יוד עם החוק ביד שזו נקראת אנו
 וזו גדולה והם שנים בתנועתם אלא שזו
 קצרה וזו ארוכה ולכן הולם להשוות תנועות
 השוק והעלאומם אי שום הא או אריה אף
 זה יעשו בפתח עם אנו ובסגול עם צרי
 שהפתח הוא תקן של התקן והסגול הוא תקן
 של הצרי אעם שאין תנועתם שזה התנועה
 הגדולה וזה לא נאמר גכ בעודק עם ה
 העלאומם וכו' עכ"ל ורמיהו שהרי הבחור
 שהיה קודם אנון הרב והיה ראש העיר קרקיס
 ונבואה בכל סדק שיהיה סוף העשורק שאנו
 צריכין לקנות עלו העלאומם שאנו ויהיה קודם

הגדול

ע"ש בסוף
 ש"ך
 ע"ש א"ת
 ס"ח א"ת
 החכה
 כפ"ה
 פ' א"ך
 וי' א"ך

הגדול הזה שבת סופר שהיה אחר זמן הרב
רבי לוי ברם גם הוא בקדמה אהרן וזו
וכן הסוד של ג' נקודות הוא תוך של שני
בין הקרא אצלנו מאופוס ושזה עשו כ
בנימנותו רק שקראו יתר היטא כמו ש
סבתא כל זה בשערי העוד פלא ועוד
לא הוכיח כן הנה דם כל כתבי אחר
דב המונח כל התפלה בעל ואורי ויכולו של
עליו הכתוב כמו נעשה שורף לקבץ בערב
שערי ויכולו אל תורה ויכולו אלא ויכולו על
פירוש אחר ויכולו פתח נפעל בלא זא זיין
ואתן פלו ענין אלא ויכולו בלא זא פלו ענין
שעת יתר הוצה פכילו והתפלה שעת ד
הבטוח אחר זיין השל נקודות ביו ויכולו
ועוד לא ראיה שפירשתי אי שיה שכתוב
אולי המושון ביו אהט כתב הסר אלה
אדמא כמו שפירשתי עם ואפ אי אלו הנה
היה נכתב בלא ולזיך הדגש נכתב הסר
ואי אפשר אבא מאופוס בלא ויו ולזיך אבא
של נקודות במקומו שם שמוכך הוא במקום
מאופוס. וכן באהר בכל מקום שהסר היו שמו
אקוד מאופוס נכתב במקומו ג' נקודות
אזכר רבי לוי לא דאכ מה יעשו בפנה עם

גמ

קטן והסגול עם הדבר אין לה כי גם הקטן
הטעם שהוא ת"ע הוא כמעט אחד עם החולם
שהוא ת"ע כמו כל בחולם כל בנתן דק ליהא
בנתן הוא יותר מהורה והיטא אשא"כ כל ב
בחולם שארזכין יותר בשיחין ואיה תווצ
כל טעם שנתן כל בנתן הטעם הוא במקורו א
אזיבה שלחניה אחרת שהיא היטא וסמך
אקראת יעבה שלחניה וכל בחולם אינה
בנתן . והסגול עם הדבר באמת כמעט
גם קראתן טוה . והקטן והסגול אע"פ ש
שאר הניאה הם טעם הפנים כי מה ידבר
בפתיחת פיו ובהרחבה והקטן ידבר קצת
בשנים שפרטו גם יש חילוק גדול בשבטא ב
בין נתן אפרת כ"ט דביא כה"י כל ויהא
גם אדע בנתן או בפרת א"י אמה שג"י
אביא נתן או פרת ואיך הוזה אור אמת על
טעם הפנים אם אין להם דמיון וחסנה לה
גם האופנים קרין הקטן כמו פרת כדוע נתן
שאינו נכון כלל אע"פ שכתב דביא כה"י א"י
לענין התנועה כמעט אמת היא אע"פ שהם
טעם דביא בשבטא א"י דביא כה"י ואע"פ
שכתב שנתן והסגול הכל דבר אחד והנוגע
אמת אין הדבר כן אלא יש הפרק בנתן בשבטא
כ"כ

עַל־הַיָּדֵי אֲנִי הַיּוֹם הַזֶּה
 בְּעֵת הַזֶּה בְּעֵת הַזֶּה
 סִבְתָּ הַחֲמוּר בְּמִי אֶחָד בְּשַׁעַר הַתְּקוּנָה
 שְׂרָיָה הָיָה עַל דָּוָד סִבְתָּ הַחֲמוּר בְּמִי אֶחָד
 אֲהַסְפִּידִים שֶׁהָיוּ נוֹעַם לְפָנָיו וְכֵתֵב אֶת־הַיָּמִים
 הָאֵלֶּה וְיִרְכַּב אֶת־הַיָּמִים וְיִחַלֵּץ עַל־צוּרָתוֹ כְּלוֹמַר
 שֶׁהָיָה וְחָלֵץ אֶת־אֲשֶׁר עָמַד עִלָּיו כְּשֶׁלֹּא הָיָה
 קָטָן וְהָיָה נוֹעַם לְפָנָיו הַגָּדוֹל שֶׁלֹּא יִכָּן
 עֲבָדָה שֶׁהָיָה הַשׁוֹרֵק שֶׁלֹּא הָיָה הַגָּדוֹל קְדוּמָה
 הָיָה נוֹעַם לְפָנָיו אֶל־אֲדָמוֹת וְאֵין בּוֹדֵסֵן אֶת־עַמּוּ

הַרְבֵּיעַ בְּדִיעַ אֶת־יְהוָה וְכֵתֵב
 אֶת־כַּפֵּת וְהָיָה שֶׁיִּזְכָּר בְּמַשְׁקֵל
 הַשִּׁיר הַזֶּה :

אֶשְׁקוֹל בְּמִשְׁקֵל שִׁיר כְּמִזְמוֹרָה
יְהוָה יְעִיר בָּא בְּבָרֵךְ

כַּפֵּת הַיּוֹם רַעֲיָהוּ רַפְּאֵלֵהוּ
בְּעִדְיָהוּ לְבָד אִם יֵשׁ מִבְּטֵל לָא
וְיִבְנֶנּוּהוּ מִפִּיק וְגַם מִפְּסִיק וְיִמְרָחִיק
דְּחִיק אַרְבַּע מִבְּטֵלִיד הֵם לְסִימְנֵיהוּ
 פִּירוֹשׁ מִכָּהֵן חֲתוּמֵי יְהוָה כְּשֶׁהֵן נִחַת הֵן חֲרִפִּין
 בְּגַד כַּפֵּת הַבְּחִיץ אֶת־רִיבֵן חוּץ כְּשֵׁיט עַם אַחַד
חֲאֲרַבַּע חֲבֵטְלִינוּ וְהֵם חֲפִיק וְחֲפִסִּיק וְדְחִיק
וְחֲתִי חֲרִתִּיק כְּאֲשֶׁר הוֹלֵךְ נוֹכַח :

ועוד שם
 חזקה
 עליה
 באומר
 טיה
 הללמוק
 שורה ואנו נזכר
 כך לטוב
 שיש להם לשון
 חס
 להדי
 ועוד לא באה
 חס על
 המל שור
 דמי הענין
 עכ ע
 ליה
 האלה
 סורק
 על עם
 המור
 ואח
 טוב
 אקום אם
 אגיה
 הפרק
 הזאת
 ועוד חס
 נחם
 עיה
 עיה
 המור
 נדמי לנין
 לזאת
 פירוש
 פירוש

פירוש בללמוק ופעם פירוש פירוש

מפיק בעת תוציא לאותיות וְלֹא
אך איך לא לקח דין להוציאהו
התא וְלֹא אֶפְסָן וְאֵלֹיוּ פִּי בּוּי
היוד וְחֵי בָהֶם וְכָל דּוֹמִיָּהוּ אֶךְ
בָּא אֲדוֹנֵי בָּם וְקוּ תוֹהוּ וְשִׁלְיוֹ
נָה בְרַפִּי זֶר וְכֵן חֲשַׁבְיָהוּ :

פירוש דין מוסין לא נאמרי דק על אונות
וזה כשתנעמס מן הפה בסוף התנה כ
כמו ולה גפין וכו' אבל אין דין מוסין לא לקח
כי אין מושיאין אותה מן הפה בסוף התנה
נאמרה יוצאין מן הכלל והם אדונע בס וכו'
ונחשבים לרפי זה :

שְׁנֵי שִׁמּוֹן מִפְּסִיק בְּכָל טַעַם
אֲשֶׁר יִפְסֹק דְּבַר עֲנִין וְיַעֲמִידָהוּ
זֶרְקָא וְהַסְגּוֹל וְהַטְרַחָא תְּבִיר
אֲזַלָּא וְכָל זֶקֶף אֵל מִיָּגִיָּהוּ
פֶּדֶר וְקִרְבֵּי פֶּדֶר וְשִׁלְשֵׁלֶת יִתִּיב
פְּסִיק וְרִיעַ לוֹ וְהַלְגֵרְמִי וְרִהוּת
תִּלְשָׁא וְגַרְשִׁיִּים רְבִיעַ גַּם פְּשִׁטָּא
אֲתַנַּח וְסוּף פְּסוּק גְּבוּל וְקַעֲהוּ :

1/3
אין יורה
טוב בלתי
כל וכו'
אין יורה
אין יורה
אין יורה
אין יורה
אין יורה

(אם) שחט העטף לבי אס הטעם ומסוך
בין התיבה שסופו אוננות יהוא ובין התיבה
שאחריו עתהלתו בגד כפת היו כאלו אינו
סוף ליהוא אחר שהטעם ומסוך וכן אין
בגד כפת רפוי וכן הטעם באפיק כי על
ידי הפיק ומסוך ומסוך בין התיבה שסופה
יהוא התיבה שאשה בגד כפת אחרתא
הוא ספחא ואזא הוא אזא גירוש בטעמים
המפסיקים וקראא ואזא האזא הוא בטעמים
שאנינם ומפסיקים כן לא דוק ולשכה דאזא
בהגה אהלך היסוף אזא)

סדוט המבטל השני הוא המפסיק לכל כל ט
טעם אשר ימסוך ויבדל בין דבר לדבר כגון
זרקן סגול וכו' כולם טעמים ומפסיקים
והלגרמי הוא רעהו של מסוך ואין הפרד ביניהם
דק שהמפסיק יבא אחר ישר אחר והלגרמי יבא
בין שני ישרים :

(אם) יש כאן מקום שיון כי ה' אלהי בתור
כתב כאן הלגרמי והוא תלשא אטעם שהתלשא
הוא הלגרמי ואין זה תלשא גדולה דק גם הלגרמי
תקרא תלשא וכן אטעם כספר פתח דברי דקא תלשא
התלשא גדולה בטעמים שאינם ומפסיקים דקא תלשא
תלשא

הלוא שומר הארץ שומר החוק ומצדק (ג' ל)
והוא (דבר) דבר נדמה בין חוטאין ופסוק כל אלו
מתחבין בכל אור בעד כפי שבה אלהים
על כל וכל דבריו עוד ואם והלוא גם הוא
חובב. ואין אור דבועה על הלוא קטנה
זה אינו מהלוא קטנה הוא פסוק לא הלוא
זה בעצמו המסירים את הלוא גדולה
הוא בעצמו שאינו מסירים וכן שמוע כן
ואלדו והוא הלוא אין כחמה על הלוא
גדולה כך בלדו קנה גם הלוא גדולה כן
שהבן בעל הקנה שמו הלוא גדולה. אך
נה דבועה בשם אומר אלו הס' ה'
הלוא בעצמו המסירים וס' אלו בסוף
הלוא גדולה ואם בסוף הלוא (הוא אלו
בשם הענין והוא הלוא גדולה וכך ס'
בין אלוך אך לא ידעתי אם הוא מדבריו בעל
הנה או מדבריו הכתוב בסוף אלוך ואם הוא
דבר הכתוב הלוא גדולה הוא אך סוף אלו
שם בין הלדו והוא הלוא. ואם נאמר ש'
בין והלדו והוא הלוא אינו חובב ואלו הוא
אינו רק שם הענין והוא אלו המסיר
והוא הלוא ואלו המסירין ואלו

זה גם הנין של והלגישו לך רק אסע השקל
אבל אין לו שהלגישו נקרא גם שלטא אבל
וא דברי הספר פתח דברי אית כן ואכ
צע לדברי האדוקים אינם אסתיין כן אכונע
ולדעה אחרת ואדרבה אחר היסוד כוננת חסדו
כ דברי השקל השיב הלגישו גדול בטעמים
האפסיקים. ובפתח דברי הלבו בטעמים אינם
אפסיקים אם לא לצורך אחר שהיה הפסד בשיעור
בענין הטעמים כגון שאיננו כיוון של אחר גשה
מה שהיה ענין התורה ושיעור אענין שלטא
בעל ההנהגה בענין אונתו אהיו והנן אפסד של
אחר כגון או באונתו היה להם שיעור בענין
הטעמים וההפסד הוא כל אפי ענין הטעמים
ולכן אפי ענין הטעמים היה בוסן ובאונתו בעל
פתח דברי הוא הלגישו אינו אפסיק. ~~וא~~
ואה שיעור בהקד שומר היסוד והוא ההפך
בטעמים שאינם אפסיקים אפסדא השיב כ
בטעמים האפסיקים. נראה כי המסך לעולם או
יבא בול פלטא ולכן לאונתו יהיה הסוכן אכנר
כפת הוא המסך פלטא הוא אדונין יהוד אכן אינם
אפסיקין ואין אפסיקין הרפוי אפסדא פלטא
אכנר הוא אפסיק אכנריל כן התענה של יהוא אפי

התורה

העצה שאמרנו כבר כמו כי כל העצה טובה
כל נקודת צדק וצדק או העצה כדון כל
ועל הן טובה בענין או העצה שאמרנו
והיונו כאלו הוא טובה אחר ולמה כי הוא
אמר ולמה העצה הוא פשוט ועל שיהיה
פשוט ולמה כי אלו אלו אלו אלו אלו
דבר עם אחרים יהיה שוכן אצלם כבר
וכן יהיה כבוד ה' אחר ויהי הוא שורק
ולמה ה' הוא טהור ואלו כבוד הוא בענין
אלו ה' ענין ע' השורק טהור ומהן אלו
אלו כבוד ה' רשום כי הוא שוכן אצלם
ויהי כי השורק טהור אלו ומהן פשוט
פשוט - אחר הטוב אלו רגלו אלו אלו
סוף סוף בלי שורק או שכלו ומסוף הטוב
כן יהיה אצלם כבר וכן ליונה השורק אחר
לונה לסוף יהיה ולונה שמש בלג כבר
אחר הטוב או מסוף הטוב ביעהם והני
כאלו אינם שוכנים וגם זה תגיש בל' אלו ועל
כל העצה תגיש שמה ועל כל העצה הוא
אחר טהור וענין שריד הטוב בין העצה
ולתגיש אלו יהיו כל תגיש דעה וכלו אלו
כאלו אינה שוכנת לו וכן בעצרת בית
אביה שמה בעצרתיה אלו מסוף בן

ציור אבן וכו' לבית דניאל וכו' וכו' .
 וכן נאמר ואלהי ישראל הוא העושה
 הקדוש ברוך הוא דין שהמסוק וכו' אחר
 ישר אחר וכו' פירוט האגרות הוא גם מסוק
 כזה מסוק ו נוסף הוא העם שיש תחת בו
 או ג תבואה של סוף מסוק שני שרוב או שפוא
 ואורה תבואה שחתנו ישר ונתחיל בענין הסוף
 מסוק

אתי למרחוק לבד לתא לחוקי ב
 בסוף ונוספת ולא שרשיהו . אם
 השתי מלות בטעם (בין) זה וזה
 מלך ויבדילהו . רפי אזי בטל
 אבל אם יהיה במ מלרע אין דין
 להכחידהו .

פירוש המנובטל השלישי הוא את למרחוק דל ב
 בטעם המלה שנספה הן חזוק מטעם המלה
 שראשה בגד כפת עד שכן טעם זה לטעם זה
 מלך אחר דל תנועה חת ולכן יותר יאז מנדיל
 המלך ביניהם ויבטל הרמי אבל אם תהיה ה
 המלה שראשה בגד כפת בטעם מלרע אז לן
 יבטל הרמי כמו ומצורכך ברוך כי יהיו ב
 ביניהם שט מלכים . וצריך שהיה ההק בלתי

שרשיהו

שכסית רח נוספת כמו ואעידה במ אכל
אם היו שרשיות לא ינטל הרפי כמו וייל
ענה ברי ודומיהם (העדה באכל)
ההא בפועל או בכח אחרי זה
לקדוץ אבל סגול בסופו הא הוא
אך לא בגד כפת לבד כולל אבל
כל העלולות לו להכניסהו
יצירי והשורק עליהם אין גזר
אתי למרחוק להרחיקהו :

סירוש בכח אן בפועל כתובה אן בלתי
כתובה הכתובה כמו ביתה פרעה והבלתי
כתובה כמו ועבדיך באו אכל אחרי הסגול
היא כתובה לעולם ולא יבא כלל בלי היא כמו
משנה בסף ופיוט כל העלולות סר
לאחער . אכל על הערי והשורק לא נגזר
דין את מרחוק כמו כוכבי בוקר בגדרו
בה אעם שהטעם את מרחוק אינו ננטל ה
הרפי :

רחיק ואיהו צהיא במקף עם
זעיר סופו באות ההא . וכן

המכהו

הַסִּכְתּוֹ מְלֵא וְסוּפוֹ הֵא בְּזִקָּךְ
אֶל זַעֲיִר רֵאשׁוֹ בְּאוֹת עֲלוֹל
לְהַחֲזִיקָהוּ גַם זֶה עָלִי קָמוּץ
וְסִגּוֹל בְּאִמֹר אֵכֶן מְבַטֵּל הוּא
בְּהוּ הִי הִי הוּ :

פִּירוּשׁ הַמְּכַטֵּל הַרְבֵּעִי הוּא הַדְּחִיק נֶגֶד ל
בְּשִׁבְעָא דְחֻקָּא מְלֵא זַעֲיִרָא שְׂמֹמֶה הִיא שְׂמֹמֶה
אֶל מְלֵא שְׂמֹמֶה בְּגַד כֶּתֶב כְּמוֹ מָה בַעֲבָר
זֶה בְּבִי וְדוּמִיָּהּ וּכְן לְהִימִךְ כֹּל מְלֵא שְׂמֹמֶה
הֵא שְׂמֹמֶה בְּמִקְוֵא אֶל מְלֵא זַעֲיִרָא כְּמוֹ תְּכֵפֶה
בִּה תַעֲשֶׂה בֶן וְדוּמִיָּהּ נֶלֶא נִאמֵר זֶה נֶלֶא
כִּגַּד כֶּתֶב לְבַד כִּי גַם נִאמֵר נֶלֶא כֹּל אוֹת הַעֲלֵל
לְהַחֲזִיק דָּגֵשׁ וְהֵא טַם שְׂמֹמֶה נִזְדַּלֵּשׁ כְּמוֹ זַעֲיִרָא
שֵׁם אֶלְכָּה בַּת וְדוּמִיָּהּ זֶה לֹא נִאמֵר
דִּק עַל הֵא שְׂמֹמֶה קוּמָא אֶל סִגּוֹל וּבֶן שְׂמֹמֶה
בְּמִסְפָּרָא פֶל זַעֲיִר דְּמִימִךְ דָּגֵשׁ כִּי מִן ד' מ
מִלְכֵס וְסִימְנֵס אֶל אֵי אֵי אֵי :

אַשְׁלֵא דְחִיק וְאִיהוּ נְהִי בְּאִקְוֵא גַם כֵּן הַטַּעַם
כְּמוֹ שְׂמֹמֶה שְׂמֹמֶה בְּאִקְוֵא זֶה הִימִךְ ה
וְאִיהוּ כִּי שְׂמֹמֶה מְלֵא זַעֲיִרָא גַם הוּא בְּאִקְוֵא
כְּמוֹ מָה פְּרִיצַת מָה - תִּתְרוּ מָה - בְּרִי

אֶלְכָּה

רבים היו מאלו היום מלפני אחר לכן איזילו דין
עבד אסופס יהיון וראש בנגד כפת שהיה
רסע ולכן בן בדגש וכל בעל ההנה בעהן
כי אין דרכה של היא למה דין בסוף התעב
ועי שהיא לא ועיהו ויהי משך היו כעלם
היה חד מענה ולכן היו ההא של זה בנע זה
עלנה זה תאיו עליו אינה כעבה עליו שאין
אומות יהיו סוף אבנה כפת

מפיק וגם מפסיק בדגש קל
קרא דתיק ומרחיק מאד חזקהו
זה מבטל נהטעם יבוקר לך כשיי עתה זה
עוד מבלי אלה מבטל יש וכן
דרך מבקדים יש להרגילהו תיבה
אשר ראשה שתי בגד כפת אמנם
תנא הותנה והא אתויהו ראשון
יהא בשוא ועריך להיות שני כמו
ראשון במוצאיהו שונים במוצא
או בלי ציקוד שוא אין בהם גבוי
כה להשביתהו

פירוט התקדעם נוהגים עוד שכל עבד שותחילת
שתי אומות בגד כפת יבטל הדמי אעפי שיהיה
לפעמים יהיו אכן בתנאי שיהיו שתי אומות של מל
כפת ממונא אחד ושתיה הראשונה תקודה בשון

כמו בהכבדו כפרעה ודומיהם אבל כשאינה ממונת
אחד אז לך יבוטל הרפי כמו מצלף קרמו כפרים
ודומיהם וכן כשזין היחשונה בשון והוא חס
כשתלבי לך יבוטל הרפי :

**אלה לחוק יהיה לבד יונצת וזר
בקש בכסודות ותקצתהו :**

פיוט אחרים במסורת כי שמה יונקים מן הכלל
שהם דגושים אחר יהיו צולת מנטל כמו גאה
גאה מר במכה נאדר בקודש בקש במסורת
ותמלך אחרים :

ך אטל כרב כחקה אסור כמה דברי ואל ה
החפנים אסר באו לו דיכי הדקדוק והגויטו אספי
האשן אכל ונא מן הכל ודבריו על הרוב באונאם
פעלים יונקים מן התלך בטינוי אות או תנועה
או בהוספות או בהסרות יאשרו עליהם שהם
גרים או מתלמים או הפוכים או חסרים ויתרים
או נורבים להיותם סינים אבעל החכמה אבנה
תצא שכל קראו השלוח חסרות ויתרות לא
שדנך אשר שיש בים חסרון כי הם לא אשרו
אות שהתורה לא חסרה ונתערה רבו אשר כי
בשמינו אתה אשתה שנתנה אין ארון עליה
חסרון ויתרון כי על דבר שלא שעה בא ויתרון
דעתה נחמה ארשיה יונתן אשתה חטמים כן
אספי

אשרי הדקדקים קצרים כי האור נרות האור
היות באורם אשר לא באו על נכון כי פלא
נכוחם אופן וישום אונאי רעה אך אשר כי דם
זרם בעינינו בעלם הטעם אמתו עכל
ושפטים יתקן בואו עלם הטעם אמתו אזה
אורך זה טרם כמן במת זה כי שנים יוצאים
מן הכל שנים זנושים אשר יהוא בלי עכל
והמתקים יראוהו גר זרים ואשר זרים דק
בעלם הטעם אמתו המסר קטנה כרת במל
בעלם על א פון נאר קודם וכל חד מן ה
דגש בר יהוא בלי עכל כי לא יהא פונר
אזה ואן נכון אמנם אזה אכל וכן כרת
על דמון כאן חד מן ה דגש בלי עכל כי לא
יהא פחין ידוק אכן עכל הו טעם עמון
על דגשים אלו שם בלי עכל אזה תדון על
אחרים דק שהטעם בעלם אמתו זה יאיר
עיינו במוז תורת און

השיר החמישי בדיע הדגש לדעת אונדיו
קל או חזק והוא שיה מרובע ומחולק
ומורכב מיתד וארבע תנועות נשאו בקרבן

אחזה את דעי בשם זה רועי
והוא יתן ישעי להשד
קעגלים

מַאֲגָלִים : לִבְבֵי אֹדוּעַ וְדַקְדִּיק
 אֲבִיעַ וְדָגֵשׁ אֲעִיעַ פְּרִטִיּוֹם
 וּפְלָלִים : יִחַלְקוּ וְתִיקִים דְּגָשִׁים
 לַחֲלָקִים קֶצֶתָם עֲתִיקִים קֶצֶתָם
 גַּחֲלָשִׁים : הֵלֵא דָגֵשׁ הֶבֵא בְרֵאשִׁית
 הַתִּיבּוֹת וְכֵן אַחַר הַשּׁוּא שְׁנֵיהֶם
 הֵם קָלִים : וְלִבְגַד כַּפֶּת הוֹקֶצֶה
 וְלִתְקוּן יֵצֵא וְחֹזֵק גַּם צִמְצֵא
 בְּטֵס שֶׁקֶץ נוֹזְלִים :

פירוט שני מצינו דגש הם קל וחזק הקל הוא דגש
 אנוני כראש התבה כמו בראשית בים וכן הדגש
 הכא אחר השון כענין וכני תוכני ודומיהם וכן
 יבא חן כנגד כפת לתקון הקריאה ולפורות שאינם
 רפניים כי קולי יחשוב הקדם שהפוסק השניט הרפי
 אבל הדגש החזק יבא בכל הקומנות קפילו אותם
 שאינם כנגד כפת כי גם באותם אשר נתתי
 שימנע טעמן נזללים דל כי אין אותיות האלה
 מוקבלים הדגש החזק אבל לא הקל ולא יבאו לעולם
 רפניים כמבואר באיך שלפט זה

הֵלֵא עַז יִקְרָא בְּעַת יְבֵא אַחֲרֵי
 תְּנֻעָה כִּי כוֹרֵה שְׂכֻנָּה הַבְּדִלִים
 לַחֲסֵרוֹן נוֹן שִׁרְעוֹת בְּסוּף גַּב
 בְּרֵאשִׁית

בְּרֵאשִׁית הַדְּבָרֵי וְגַם בְּנוֹן הַנִּפְעָלִים :

פירוט הדגש המזק הוא הכן אחר אלת התנועות
והוא מורה על אחד משמנה דברים כמו שמבין
נהולך . האחד הוא לחסרון עין שראית כמו חסר
כאן נכח בסוף כמו מן נתן נחמה נתת ולחסרון נון
שמונשית כמו מכית משדה אהוב כנו מן ביה מן
עדה ונתן הנפעלים כמו חכוד יפקוד הדגש ש
שכח מורה על חסרון נפעל הדקוי אנפקד ינפקד
וכי

וּמִזְרָה עַל עֵינָי . כְּבִדוֹת הַבְּנוֹן .
וְהִיא זֶה קִנְיָן . לְעֵיבֵי הַפְּעָלִים :
השע שמורה על כבדות הכטן כמו כנטן פיעל
ופעל והתפעל שהם תמיד דגושים עין הפעל :
יְשׁוּבָהּוּ עָלָה . לְהוֹרֹת בְּמִלָּה .
עַלִי בַת גִּילָה . עַלִי דְמִיּוֹן . ה
הַכְּפֹלִים :

הטלשי כשהיו שתי אותיות דומות על הכוב
תתסר אחת ומדגש השעת להורות על אחת
כת גילה לדמיון גזרת כפולים כמו סבותה סבותי :

הֲלֹא הִיא הַיְדִיעָה . וְגַם הִיא ה
הַקְרִיָּאָה . בְּדָגֶשׁ מִוְבָּאָה . וּפְלֵב
בְּמַגְלִים :

פנים הדכשי כל הא הידועה אחריה דגש כל
הגבול והקדוש וכו' אשר היא הקדישה כמו הקדש
חקה אחת . והדור אתם ראוי . וכלכ נמנעם
פיוט המורה על דבר ידוע כמו כבוד לבית
בבית תמיד דגש אחריהן כמו שיתבאר כבוד
האימונים :

(אשל ופתשי עהיו הוא הידועה וגם צומח
כאב נקוד פתח יז אורה על הידועה כמו
שכתב יש . במיטת אשכנז)

אמית אור הופכת : לעתיד נסמכות
בדגש הולכת : אבל יש בינוניים :
החמישי כל עתה שלפניו עו הקדוש קיי דגש
כמו ויאמר ותאמר זאת הטכטלים כמו שיתב
בסי התששי :

שתים הם עילות לפתח המולות
תנועות הגדולות . בכוון בגבולים :
כמו כן הוא מובא באמצע ה
התיבה . באות צקוד בשוא ל
לפתח המולים :

השש בדגש הם לעשרית הקריאה . והוא כס שש
אופש . האחד כשזכאו אחת מהתג בגבולים הכל
כאסף כמו בישראל חדלו הרים נזולו
וכן

(אשׁל במוֹן כגבואים לא בשע נבואים דהיינו
בתולה ובסוף ונט הכחור במרוטו לא באסוף
והוא אתנה וסוף ססוק אינו מדוקדק)
וכן תחת אית סוקית כמו הצפינו עקבות
ודומיהם : (אשׁל באות קוד בשא וכו'
שפירש לעיל בשיר זה בית ד כמו יזכור
תזכור שהאור טל בעד כפית שאמר השוא
הוא אטיון קריאה בדגש קל והפא אינו באה
באות שנאות שום ובדגש חזק אבאדא
קריאה כמו הלפינו מדיש הלד' בדגש)

בתורה שיהיו . תכונות אות יהוה
ובקוקבות שהוה . לספר צחדלים :

הטביע הכן תמורת יחנץ יקויין איתו דגש תמורת
הנה כעו קדשה גדלה על מסקל מלומד
וכן ופטורי צצים הירוי ציצים (אשׁל)

שאני יבא דגש תאורת הנח גס ארין שהיבון
הוא לתן ויבא אחריו דגש ונלע אשׁ טרית
וחשריהם דאפעם ? וכל דמו אפטר

לבא הדגש באות הקורס ושום שכר הוא בג
קודוה ותתקאל הכעבה וטעוד יש אור דהג
נקודות בפאן אינם באים ארין לתן כק שחית
חסרון הניו שראוי להיות בשערך ויבא אפטר ג

קודות

קודותי ועל אין הקודות באים זרין תג ולכן
או בא תחתיו דגש או שאי נח ולפי אתי
סמיר קרא דברים והסרים וקל נא

זכור כי יבא על מקום תינו זה
התפעל וגם בן כל פעל בתני
שדשי בשלים :

השמיני הבא להודות על חסרון שיתפעל כמו
תטמאן הלא תתטמאן וכן כל איש שלמד
הפעל תג כמו הכרתי השבתי הלאי ה
הכרתתי השבתי ודומיהם :

יקדם החסרון ודגש לו אחרון
ולתפק יורון בקודים הגדולים :

סיוע תמיד הדגש מורה על האות החסרה
לפטו ולא לאחריו אכל התנועות הגדולות יורו
להסוך כי תמיד הם מורים על האות שלאחריה
כמו אדע אשב הכרי מורה על הוד שלאחריה :

יהי שירי תמיד : לזכר כל תלמיד
ועל ירו עמיד : יהב תבשקלים :

יהב המטקלים סיוע יתן וסוף כגומטריא יז כ
כמעט בני מטקל זה השיר :

השורר הסטי בביאור קצת ריע השון לחך הוא מ
משרת והוא מורכב מנ' תנועות ויתר ור'
תנועות :

אלה מלכים העשרה המולכים
בהברה : חמש משרתות

לחמש קטון לגדול פשוטה :
אחד משרת אל כלם ושמו שוא
ולכן נברא : יצא ויבא לפניהם
ולאחריהם אל עזרה : יבא פעמים
בארובה גם בא פעמים בקערה :

פירוט המלכים העשרה הם עשר התנועות
שהם בחמש גדולות וחמש קטנות וכלם נקראים
מלכים אע"פ שהקטנות משרתת לגדולות כמובן
בשיר שט והשון הוא עשרת לכלם ניבא לפע ה
תנועות ולאחריהם כמו פקד פקדו ופירוט
בארובה ובקניה שלפעמים הוא נע ולפעמים
הוא נח כמבואר בשיר ח

חטל פירוט הקודות הם עשרה בלי השוא חס
תנועות גדולות וחמש תנועות קטנות החיך
ביוז הוא תב ובלא יור הוא רח וקטן במארך
הוא תב ובלא מארך הוא תק ובלא במ עשה
תנועות בלי השוא שהיא משרת אכולם אלפע

בסוף תיבה לא בא רק עם בגד
כפת בתרא : אכן לבד קושט
ישט וישק המה משנין הסדרא :
כל זה כמנעט מנבאר ופי עם בגד כפת בתרא
בסוף תענה כמו וישב ויבך שמרת (צחקה)
ועמד הן דגושין כדגש קל חזק מן הכף שתבא
גב רפוח בסוף התענה עם שני וזה כשהיו כ
לכני הנקבה כמו ירך רגלך גם כשהיו שרעית
כמו דרך המלך בלך אכל קושט ישט
וישק משנין הסדר כי הם כסוף ואינם מנגד
כפת :

תיבה בסופה גת נראה : אינו לפניו
בר בוצרא : בית יחיד לבנו
אין לו יכולת וגבורה :

פירוש בסופה גת נראה כל אות שקינה מאומנות
אחי שהיו בסוף התענה בלי עיקוד כמו ליש של
שאר למד של אכל לא יבא לעולם שוא לפעמים
ופי כד מנכס אכן מלשון רזל ופי בית יחיד לא
יבנה אלא יבא ממנו מלה כי משאר התנועות נכל
לעשות מלה כמו כי גם אך קז כל ודומות :

יש לו שלשה שתפין ויעשו עבד
חברא : קמוץ ופתח גם סגול
עבד

עָבָדָם יְהוָה חֲטָף נִקְרָא : סִפְרָה זְעִירָה
לִי וְאַחֲרָיִךְ בְּיָעוֹר לְכָל אֲחֵר שְׂעִידָה :
כֹּל זֶה מִכְּנֹאֵר וְדִינֵי הַחֲטָף קָמָן וְהֵם וְחֲטָף וְכֹנֵן
יִתְבַּקֵּר כֹּל אֲחֵר כְּשֵׁי הַמִּינֹחַ לֵנו :

הַשִּׁיר הַשְּׂבִיעִי בְּנִסְיוֹר קְרִיאת הַסּוּף לִיד הַזֶּן
נֹטָה לְשֵׁלֶשָׁה פַעַם זֶהוּ שִׁיר מוֹרַכֵּב
מֵחֵר וְאִיכֵּךְ תְּנוּעוֹת וַיִּתֵּן וְסִתָּה תְּנוּעוֹת :

בְּקוֹל יְצִהֲלָה וְרוֹן זְמִיר אַעֲצֶה : שׁוֹן
בְּתוּעָתוֹ לֵךְ אֲמֹנָה : בְּשֵׁלֶשׁ אֲוִפִים
קְרִיאתוֹ וּבָהֶם יִתְחַלֵּף וַיִּשְׁתַּגְּדָה :

בְּעֵת יָבֵא פְּשׁוּט אֲזִי מִכְּנֹד : לְפִתַּח
גְּדוֹל הוּא קִצֵּת פּוֹנָה : אֲבָל אִם יָבֵא
אַעֲיָא אֲצִלוֹ אֲבִנְעִיתוֹ מִדָּשׁ אֲזִי קוֹנָה :

פִּירוֹשׁ הַסּוּף נִקְרָא כְּשֵׁלֶשָׁה אֲוִפִים הַאֲחֵר הוּא קְ
קְרִיאתוֹ הַמְּשׁוּטָה וְהוּא נֹטָה קִנְיָה לְקְרִיאת הַסֵּמָה
אֲכַל קֵס יִכָּן קִנְיָה הַסּוּף גַּעֲיָן קִז קְרִיאתוֹ כְּקְרִיאת
הַסֵּמָה חֲמֵט כִּמוֹ דְּבַר בְּלִיעֵל יִי אֲלֵךְ וְנִשׁוּבָה
קוֹיֵן קוֹתֵם כֹּאֲלוֹ הֵן בְּסֵמָה חֲמֵט דְּבַר וְנִשׁוּבָה
אֲדוּמֵהֶם : אֲכַל לְפִי קְרִיאת הַאֲשַׁכְּעִים קְרִיאתוֹ
נֹטָה אֲשׁוּף :

וְלִפְנֵי אֲוִתִּיזָה גְּרִזִּיזָה : קְצֵרָה ל
לְקְרִיאתוֹ

לקריאתם בקול עזוב : ועם געיות יבא
בהרחבה באות הגרון אתריו חובה :
האופן השני כשיבא השם לפני חזקת קריאתו
נוטה בקריאת אונט האות כמו תאנה קריאתו
נוטה קצת לפני וכן יהי אור קריאת השון נוטה
קצת לחידק אבל עם הנעיות קורין אותו בקריאת
אות הגרון חמש תחי בפשי יהי שמן לעולם
קורין אותו תחי יהי וכן דעו איפה קורין אותו
דועו :

ואם לפני הווד שוא יבא אלי חירק
נוטה קצת בזענה : אבל אם אצל
יהיה געיה בבירור החזק : שבזענה
בנעיות : ובאשר ביד יהיה חירק
שוא זה יצא מכלל הגה : שאר דיצי
געיה והמתגים בספר הטעמיות
לה אשנה :

האופן השלישי כאשר יבא שון לפני יוד הוא נוטה
קצת לחידק כמו ויעקב ויוסף וידעו בזון קריאת
שמו נוטה לחידק ואם אצל האשק געיה אז קריאתו
בבירור בקריאת החידק כמו ביד כושה ואהרן
וידעו כי אלהים קורין אותו ביד וידעו בחידק
אבל כאשר הווד נקודה בחידק אז קריאת השון
בקריאתו

כקריאת המטות כמו וישראל אחזב את עמם
אהסוך כבעיל אין קורץ איתו בחייו :

השיר האמתי במלואו מתי נקרא השוף נע או
נח והוא שיר מורכב מיתד ושתי תנועות
ויתד ושתי תנועות ויתד ותנועה אחת בעגון
קשרת כסף : (ושא קיבו)

אֲשֶׁר נִקְרָא מִשֵּׁרֵת לְמַלְכִים • בְּצִי
הָא לָךְ לְהַנִּיעוֹ דְרָבִים :

פירוט השוף נקרא משרת למלכים כמבואר
בשיר ששני ואומר כי בחמשה דרכים מנעים את
השוף כאשר הולך ומבקר :

לְכָל הַבָּא בְּרֵאשׁ תִּיבָה • וְהוּא בָּה
לְעִיבָר אִו לְאַחַד הַצְּרָבִים :

הדרך הראשון הוא שהוא בראש התיבה בין שמו
תחת אות ארשית או שימושית הוא נע כמו נאק
שש אלה ודומיהם :

לְקַדְמוֹהוּ חֲמִשָּׁה הַגִּדּוּלִים • וְהַקָּה
אֶז בְּכַתְּרִיבִים בְּשׁוֹבִים :

הדרך השני כשיבאו לפניו אחת מחמש תנועות
גדולות כמו שמרו שוברים וישבו פיצחם
יוכלוך ודומיהם השוף הוא נע והתנועה גדולה
שלפניו נמשכים במקרה :

הלכה

הַלֵּכָה זֹאת לְאוֹתֵיזֶת תְּזַקֹּת וְהִנֵּה
תִּחַתֶּם לְדַמְיוֹן הַנְּסִיכִים :

הַדִּיר הַשְּׁלֵשִׁי הַשּׁוֹן תַּחַת אֹת דְּגוּשָׁה לְדַמְיוֹן
הַנְּסִיכִים הַשּׁוֹן שְׁמַת הַנֶּנֶן נֶעַם כִּי הִיא דְּגוּשָׁה
וְכֵן דְּבָרוֹ סִפְרוֹ וְדוּמִיָּהּ :

רָשָׁא לָא כִּי עֵי דְגוּשָׁה הַנֶּנֶן נֶשְׁטַע כְּלוֹ אוּר
הַנְּסִיכִים וְהִי הֵן מִשְׁטַח גְּשׁוּמָה עַל אֶתְרָא וְהִנֵּה
וְהֵן הַטֵּעַ עַל נְסִיכִים אַעֲבָ אֵין דִּינָה לְבֵי
כִּי נִוּן עֵי הַרְגָּה רִין עֵן אֲדֵעִיָּה כְּשִׁמְסִיָּה קֵא
הַפֵּל אִו עֵן הַפֵּל כְּלוֹ עֵן אִו אִו עֵן
וְהִסְרָה הֵן וְכַתֵּב כְּתִיב אִו עֵן אִו עֵן
הַנְּסִיכִים אֲנִפְרִי יַעֲרִי וְכֵן אִינֵה חִסְרָה אֲתֵר
אִילוֹ הַנִּוּן גַּם אִינֵה בְּגַם עֵן דְּגוּשָׁה עֵן אִו
הַנְּסִיכִים בְּעֵבֵל הַנְּסִיכִים אִו עֵן חִסְרָה עֵן אִו
כִּי הַרְגָּה אִינֵה עוּרָה עַל הַנְּסִיכִים רִין כְּשִׁמְסִיָּה
אֲתֵר עֵן אִו אִו עֵן הַפֵּל כְּלוֹ סְבוּתֵי כְּלוֹ
סְבוּתֵי כִּי הַפֵּל סְבֵב וְכֵן הַפֵּל הִיא נֶסֶךְ
וְכֵן אִינֵה עוּרָה עֵן הַרְגָּה עַל חִסְרָה אִו אִו
תַּחַת דְּגוּשָׁה הֵן עֵבֵל בְּנִפְטָא כְּלוֹ אוּר

הַנְּסִיכִים וְכֵן דְּבָרוֹ סִפְרוֹ אַעֲבָ
שְׁמַת דְּבֵר סִפְרוֹ אִו עֵי הַרְגָּה נִיָּה כְּלוֹ
כִּסְפָּא אִו דְּבָרוֹ סִפְרוֹ וְהִי הַרְגָּה

לנו היא שנה הזו נע זמלת הנצי מורה
הדרך לנבונים :

אטל גם זה הוא במקרה שלל כפי
סמך הקורס כשיבואו שני שוואן בחזקת
העבה הראשון נה וישע נע גם זה שכתב
ב.ה.ח.ש.י. הנאות הנק' מורה על טן שיש
או שיושית וכן גם כן חסנה הן שיש
כי הנה הסעל הוא הנק' ואכ' כשאומר
הנצי חסר טן וכל הננני כמו שפרש' גבי
חנע בפרש' וישל ואכ' חן אומר
הנצי חסר טן וכל חסרה הן הראשונה
הסא הסעל והנן חסרה בעזא נה ועכ'
הן ששע' דהיי' הן הראשונה חסרה
הלא נע כשפנו אל שני שוואן שהראשון
נ' וישע נע : נא)

ואחריהם לעולם אזה רפיה שתיים
עם שתי הקנה הפוכים :

כיוון אשר כל חוט שני שוואן הללו יכא לעולם
דפי (אטל סי' אחד ואותיות בגד כפת) חן
חכמלה שנים ושתי אהתען דגושים אשר שוואן
נע :

יפוצון כפעני דניו וחקיו בדנין

שירים לפניך ערובים :

כי עור ים לשון דיעם ימים ויבואו לפניך
בשמים שלבנך

חזק ואמץ בני ולמווד זמיר זה
מפרש דין משרת למלכים :

השיר התשיעי בויני ארבעת אחרים וקץ
הם תכלכלים כל סטקוד ומוק שיר
מורכב מאתי תנועות ויני נשתי תנועות ו
ויני ופא תנועות על אסקל יגדל אלהים
ת וכו

אקרא אני אחרים מבלבלים . ה
הורסי יסוד בקוד ולבללים בלתי
נתיב בקוד וארחותיו מפל דבר
מכשול מסוקלים . להם שלשה
אויבים תמיד אין מי אשר
בינם יחי משלים : אחד שבון
חירק ולא יקדים לעזור משנאו
לעשות מלים סגול ופתח ילכו
תחתיו לעבוד עבודתו ולו גואלים
אך זה במשכנשיות ואכן הכ
בשורשיות לא מבוטלים :

בן ריש שינוא דגש היה לאחיה

ובו מושלים : ומגרים אורנו

ובא לגור בין הנקדים האמללים :

סיוט האונן הסליטי הוא הדגש וכוז נשתרפה

גם כן היה וסיוטם אהער וחמש אוריות אלה

מגרים הדגש יתכנס והוא חולך ויושב תחת ה

הנקודות הנקודות הקטנות שלפניהם כמו

שהולך וחבאר :

בו שיצבו ישע קטניהם למקום ג

גדולים הם אפי עולים : פתח ירהי

קבוצ ופתח ישוב אלי עירי כ

בפיעלים : קבוצ לחולם בעלה מעלה

פן יהיה בקוד בקלוקלים :

פיהוש התנועות הקטנות יהיו אז לתנועות ג

גדולות כן הסתם יהיה קמץ ורחיק ישוב לצרי

כמו בעתן פעל כמו מאן ימאן לולי אור הורון

היה חמש בסתם ודגש אחריה כמו סקד יסקד

וכן ביד ברכת לולי הדיש היה בך על משקל סקד

והקבוצ ישוב לו למעלה על חמש האות ונעשה חולם

כמו נענך ושוטף הרעני נמנך ולק יורד הדגש ת

תחת ג הנקודות כ יהיו אז ד נקודות ותקולקל

הכתובה :

וְסִימָן עֵץ לְךָ תִּקַּח בְּגִידֶיךָ בְּגִיבוֹתַי
עֵץ בְּרֵאשִׁיתֶיךָ חֲמוֹמֹת :

פִּירוּשׁ כִּי אֲרֵיבֹת אֲחֵרֵי יִבְנוּ לְעוֹלָם בְּאֶחָד
מֵהַחֲטוּבִין שֶׁהֵם חֲטָן חֲמֵן וְחֲטָן פִּתָּה וְחֲטָן ס
סְגוּל לִכְרֵ בְהִינֵת אִיזָה דְחִייה כִּשְׁנֵי אֲחֵרֵי
וְאֲבָרִי וְאֲנֵרִי כִּי טָמֵא הַטֵּלָה לֵאמֹר לְעוֹלָם שֶׁנֶּחַ
מִשׁוּט אֲבָל בְּאֲנֵרֵי יִבְנוּ בְּאֶחָד מֵעֲשָׂרָה כֶּעֶס
וְסִימָן נֶלֶח יִזְנֵה לִמְרֵ נְגִינָה דְגַם חִירָק וְנִגְנָה
יִזְנֵה לִמְרֵ כְּאֲתֵהִיּה הַנְּגִנָה לִפְנֵי אֲחֵרֵי אִזְ הֵם
בְּאֵן מִשׁוּט כְּמוֹ שֶׁלְּחֲבֵי יִדְעֵנוּ וְדוּמֵיֵם :

וְחִירָק כִּן בְּעֵת שֶׁכֵּן וְאֶכָּן לְפָנֵינוּ אֶר
בְּאֲוֹתֵינוּ שֶׁכָּן שִׁיּוֹת : כְּבָן יִדְהִי
וְגַם יִחִיָּה וְתִחִיָּה אֲבָל לֵאמֹר לְאֶחָד
שֶׁנֶּחַ שִׁיּוֹת :

פִּירוּשׁ כְּאִשֶּׁר הַחִירָק יִבְנוּ לִפְנֵינוּ רַבֵּי אֲוֵרֵי שְׁמוֹעֵת
אִזְ יִהְיֶה שֶׁנֶּחַ מִשׁוּט כְּמוֹ יִהְיֶה וְיִחִיָּה וְכִי אֲבָל אִם
הֲאֵרֵ שְׁרֵיִת יִבְנוּ כְּחֲטָן כְּמוֹ נִחְצֵנוּ כְּחֲשׁוֹ
שֶׁהֵם כְּחֲטָן פִּתָּה :

וְאֲטָל לֵבֵעַ שֶׁהוּא סוֹתֵר אֵם לְעֵלָה בְּשִׁירֵי ש
שֶׁלֹּם זֶה הַיּוֹסֵף וְזֶה שׁוֹנֵי אֲחָד שֶׁנֶּחַ חִירָק
וְלֹא יִקְרִיב לְעֵזֵר וְשִׁיּוֹת לְעֵשׂוֹת אֲלֵם סִימָן וְפִתָּה
יִבְנוּ רַחֲמֵנוּ וְכִי וְכִי בְּעֵבֹת אֵל וְהֵן יִחִיָּה חֲמֵן

וְבַי תִּשְׁבֹּן בְּמִוֶה יְהוָה גִּוֹרִים לְחַסְדֹת אֱתָנָה

וְעַל טוֹבָה

וְדַגְשׁ קַל אֲשֶׁר הוֹטֵל לְאַחֲרָיו וְאִם
בְּתוֹךְ בְּלַתֵּי רַפְיוֹת שֶׁלֹּשׁ אֱלֹהִים
קָרָא כִּי־לֹא בִרְחֹב אֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ
לְהַחְיוֹת :

פִּירוּשׁ כְּשִׁיבָן דָּגֵשׁ קַל אֲחֵרִים אִם הֵם בְּשׂוֹן
פְּשׁוּט כְּמוֹ יַחְפוּץ תַּחְבּוּט וְדוּמְיָם וְכֵן
בְּבִלַת רַפְיוֹת רֹצֵה לִמְוֵי בְּקוֹנֵי שֶׁשֶׁקַּן
כִּי־לֹא שֶׁאֵינֶם טָרְכָלִים דָּגֵשׁ קַל מִנֵּה הֵם יִבְנֹן
לְפִעֲמַיִם בְּשׂוֹן פְּשׁוּט כְּמוֹ יַחְבּוּד יַחְסוּר
וְדוּשְׁפָה נִתְּנָה שֶׁלֹּשׁ אֱלֹהִים שֶׁמִּי־מִנֵּם בְּדָח . נ
כְּמִלִּים בְּסִמּוֹן אֶחָד כִּי־הוֹשֵׁעַ שֶׁנִּזְמַר יֵן רִחַב
הַזִּנְנֵה תִּדְרִיךְ הַיָּם וְכֵן אֲשֶׁר לֹא כִי הַחֲבִיאוּ
אֶת הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר שֶׁלֹּחֲצוֹ :

וְהַפְּרָשִׁים לְצַדִּיקִים בְּרַבּוּי וְתַפְיֵרָם
וְאֵל תֵּבָה לְטַעֲנוֹת :

אֵל אֵל הַיָּם וְדַעַת אִפֶּס אֲנִי דָגֵשׁ אֲנִי
אֲחַמֵּד בְּשׂוֹן פְּשׁוּט אִם בְּמִוֶה אִם הַתֵּבָה צִוָּה
עַל רֹבֵעֵי הַיָּם אֲחַמֵּד וְעַל אֲסִין רַבִּים כֵּן

ספרא

הֵלֵא הֵם אֲמַצְעַע בְּשָׁנֵי שְׁוֹאִים כְּכֵן
יַחְפוּץ וְחַפְצוֹ לְרֵאיוֹת

וּמִן יַחְמֹד וַיַּחְמְדוּ וְאֵף כִּי לְדַגֵּשׁ
קָל כָּלֵל בְּלִתֵּי רֵאוּיֹת

(אטל לא כי הם מן יחמדו הוא וסטקן
נוגזם שאנום וקבלים ין דגש חזק)

וּלְחַטְפֵּיז שְׁנֵי פְתַחֵיז רֵצוּפֵיז ב
בִּיעֲמָדוֹ וַיַּעֲלֶצוּ גְלוּיֹת

מיוש בארבעה בנים הללו נטן לך פיננן
אתכיד איזה הם בשוק פשוט או בחטף
ואומר כי אותם שיבאו נביבני בשע שחזקן
הם נגזרים מקורם שהם בשוק פשוט כמו
יחסלן ויחמדו אהם נגזרים מן יחסלן
ויחמדו שהם בשוק פשוט קבל אותם שהם
בשע פתחן ברבני כמו יעמדו יעלצו
הם נגזרים מקורם שהם בחטף כמו יע
יעמדו יעלוץ וזה על הינוכ כי יש
ינאליס מן הכלל :

וַיֵּשׁ בְּמִלּוֹת מִיּוֹחַדּוֹת וּבְאִוֹרֵי
בְּכָל לִשְׁנָה בְּעַד פְּשׁוּט קַגְיוֹת
כָּלִשְׁנָה הָעֲלֵמָה וְחִסְיָה אֲבָל
וַיַּעֲתִיז עֲבֵנָה בְּחִסְיוֹת :

מיוש יש אלה עתה בקולעם בשוק פשוט מן
כל אשר העלה מן וסם השם יעלנו
וכן אשר בשוק כל אשר חסיה בשוק מן אהבה יחס
זה מן וסטקן ונאליס מן הכלל :

פיוט זה מלות שהם לפעמים בשוק פשוט
 ולפעמים בחטף כמו בן עשר בקבל הון
 בחטף פנה בן עשר בני ישראל בשוק
 פשוט וכן נהפכו עליה בחטף סגול בקש
 נהפכו לון בשוק פשוט וכל אלה הם עם
 הממורת וכן יש שמות העגם אקנתם
 כפשוט וקנתם בחטף כמו יעקב אהרן
 שהם בחטף בנה ונחשן יעזר צעמן
 אחאב הם בשוק פשוט ואין

לשמות העגמים :
 השיר הון בדויע החטף קמץ קי
 נחלק לשני מינים והוא עיי
 מורכב משתי תנועות וית נשתי תנועות
 ושתי תנועות וית נשתי תנועות :

שירה בגופת צוף אטיף בהחטוף
 ימותיק בפי תלמיד כלשד דבש ואין טעם
 גם בן : הנה שני חטף קמץ ל
 למיניהם אתן לה סימן מובהק
 בקישורן : אחד לגורלו המיד
 שנה אצלו שני שנה אין לו אין

הוא

א
 ויש רבים
 פעמים בן
 ולה פן
 וכללה
 במסורת
 מנזיחה
 ויש שמות
 בחטף גם
 בפשוט
 ואין טעם
 לשמות
 עצמיות

הוא פתח אלמך : הוא בשר

לארבעה סיבות ואופנים זכר

לסימנים יתן לה השמן :

פירוש שנת מיני חטף קטן הן האמה הוא

נקוד שוא אבל הקצף כזה : ד והשם קטן

זולת שוא אלא ויש קוראין לו קמץ חטוף

ובין כן לארבע סיבות סימנים השמן פיר

חזק שוא אקף נתי העין כלשה הולך

ומכאן :

הוא פתח אלמך : הוא בשר

לארבעה סיבות ואופנים זכר

לסימנים יתן לה השמן :

פירוש חזק בונה לומר דגש כשיבא לסעודה

אחי הקצף והטעם יבא אחר הקמץ או הוא

קצף קמץ חטף כמו לחצא כלו תפלות דוד

מעשה ידי אמין כלם הם קמץ חטוף אבל

אם היה מאלוף תחת הקמץ היה קמץ גדול ב

כמו למטה יבנה כמו שמכאן בשר השם

ושוא אשר הוא נח בנשם

בבכמות קח קמץ בלי באתר

יתיה לה סימן :

פירוש

פירוש כל קומץ אחריו הוא נחלק קומץ
הוא כמו הקבוקב וכן זכרה לי עלי ויהיה לך
סיון כשאתן מאריך אלל הקומץ אלל זכרה ל
הנשלים השוף הוא נע כי יש מאריך אלל הקומץ
ובן תמנן בכל סכרי האטכנאים המדוניקים
לא כן בסכרי הספרדים :

(אטל וכן אכלה סביב)

במקף אשר הוא בא עמו בסוף
תיבה כל כל ופרץ במ הנה לעד
נאמן :

פירוש כל הקומץ הוא בסוף התיבה עם מקף
הוא קומץ חטוף לכן כל אשר לו חטף נקרא קומץ
חטוף וכשאתן לו חטף הוא כחולב כמו כל ציפור
כל כנף וכן פן יפרץ במ הייט בקומץ חטוף
כעבור המקף :

נחיים בעיניהם בקצת עתידיהם
ישוב ביושב ויו היסוד נטמן :
פירוש כקלת עתדי מעתי העין ישוב השורק
לקומץ חטוף כמו מן ישוב נאמה ויו היסוד וישב
הקומץ האחרון הוא קומץ חטוף כעבור שהעלה
מלפניו וכן כלי ויו היסוד כמו ישב על תשב
כא הוא קומץ חטף :

נלם

וְלִפֵּי הַיּוֹד קָמַץ חֵטֵף בְּתוֹךְ קִיּוּן
 עֵשֶׂר תְּנוּעוֹת הַנִּקְרָא וּבִסְכוּמָן כ
 כְּשֶׁאֵיךְ נִקְרָא הוּא עוֹבֵד עֲבוֹדָתוֹ
 שֶׁדָּת לְאוֹתוֹת כֵּן עֲדֵי תִמְנָן לֹא
 כֵּן בְּמִין רֵאשׁוֹן כִּי רַק יִסְוֶדְתוֹ
 בְּלִבְד לְאוֹתוֹת אַחֲרָיִם לְהַטְעִימָן
 פִּירוּשׁ לְפִי שֶׁהַקִּמָּץ הַחֵטֵף הוּא כְּכּוֹס וּבְחֵטְבוֹ
 עֵשֶׂר תְּנוּעוֹת כְּאִשֶׁר כְּתוּבָה בְּשִׁיר שֶׁנֶּלְכָן ה
 הוּא בִּן תַּחַת כֹּל הַאוֹתוֹת וְדוּקָא הַמִּין הַשֵּׁעַ הוֹלֵה
 לְמַד הַקִּמָּץ חֵטֵף שֶׁהוּא זֶלַע שׁוֹךְ אֶל כָּל הַמִּין
 הַקִּטְשָׁן הוֹלֵה לְמַד הַחֵטֵף קָמַץ שֶׁהוּא עִם הַשּׁוֹךְ
 לֹא בִּן רַק תַּחַת אַחֲרָיִם לְהַחֲזִיב מְעוֹלָן וּלְהַעֲשִׂים
 אוֹתוֹם הַטִּיב :

(אֵלָּא נֹלַם הַיּוֹד קָמַץ חֵטֵף בְּתוֹךְ עִין עֵשֶׂר ה
 הַתְּנוּעוֹת וּבִן וְכֵן דֹּאכְ בֹּאָה הַשּׁוֹךְ הַמְּטוּב וְהַיּוֹ
 אֵי תְּנוּעוֹת קָמַץ לִפֵּי וְהַיּוֹךְ בְּיַד חוֹלַם וְלְחַשְׁבֵּן
 הֵם חֵטֵף תֵּב וְכַתּוּב סְגוּלַת חֵטֵף בֹּאָה יוֹד וְשֶׁן חֵטֵף
 וְחֵטֵף עִין וְהַיּוֹךְ שֶׁלֵּה הַיּוֹךְ בֹּאָה הַשּׁוֹךְ
 הַמְּטוּב וְאוֹלַי עִין חֵטֵף אִו חֵטֵף עִין הַכֹּל אַחֲרָיִם הוּא
 וְאֵיךְ יִתְּרָב כִּי הַכֹּל עִם חֵטֵף וְהַיּוֹךְ עִין
 עִין חֵטֵף וְהַיּוֹךְ חֵטֵף עִין עִין עִין עִין עִין עִין
 בֹּאָה

בלא הלא או באה הן בשעל והלא שהת
 התקין באה בכח לא באה כמובן ולכן הן
 היא ענין ונקראת בשם הן חטין אחר
 שהן חטין והלא אינה כמובן ובקום
 שהיא חטין או היא באה לפני הן לכן א
 וקדוהין החטין יודים אלה וזוהן אותה חטין וזה
 והעם שהיא נקרא חטין כי החטין אותה
 וזוהן אותה בהחטא כי באמצע החטין היא
 היא כחה והחטין אותה לאור סמעה - אפסיה
 אלה וביא היא סמך זו שכן חטין הוא במן
 וכן על התקודות והחטין הן אינו בלתי אלה
 עשר התקודות אלפי שהיא פלוט או החטין וזה
 הכל יורה וזהו עליו בפעל התקוד חשב החטין
 הן חטין התקודות והן שהיא תה הוא כ
 באין וזה האריך ינוע אתך אותה הפעל
 שהיא חטין)

אכן מדעטים הם שלא באח"ה
 מלות אשר בהן חטפין מקום חולמן
 בפרט בשבזות במ חולם וטעמו בו
 בעת אשר יורד טעמן בסיומן

גַם יֵשׁ בְּמִסְוֹרֵת חֲטָפִין לְתַפְאֶרֶת
 קֵץ הֵם וְלֹא נֹדַע לָנוּ דְבַר טַעֲמָן :
 פִּירוּשׁ יֵשׁ מֵלֹוֹת שֶׁבַּ חֲטָף קָמַן מִקּוֹס הַחֹלֶס
 שֶׁבִּין זֶה בְּשִׁמּוֹת אֲשֶׁר בֵּהֶם חֹלֶס וְהַטַּעַם
 תַּחַת הַחֹלֶס כְּמוֹ קֹדֶשׁ צַפּוֹר שְׁבוּלֹת
 וְכֹאֲשֶׁר תַּעֲרֵבָה הַמֶּלֶה יוֹדֵד הַטַּעַם בְּמִן הַמֶּלֶה
 אֵל יִהְיֶה הַחֹלֶס לְחֲטָף קָמַן כְּמוֹ מִן קֹדֶשׁ
 קֹדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים וְכֵן מִן צַפּוֹר צַפְרִים
 וּמִן שְׁבוּלֹת שְׁבָלִים וְיֵשׁ שִׁיבָנוּ לְתַפְאֶרֶת
 כְּמוֹ קִסְמֵי נֹחַ לִי בָאוּב וְהַשְׁמַעָה וְדוּמָיִם
 אֲשֶׁל עֲנָא מִקּוֹס תְּנוּעָה גְדוּלָה יֵבֵא וְעַי יֵשׁוּב
 נְתִי הַעֵץ בְּיוֹן הַיִּסְוֹן וְיֵשׁ הַקָּוָן תַּחַת הַטָּן
 הַנֶּה בְּקֹס וְאֹמֶס וְהוּא וְעַי וְכֵן כֵּן צַפּוֹר
 בְּחֹלֶס וְיֵבֵא תְּנוּעָה גְדוּלָה וְיִיבֹוֹ צַפְרִים
 בְּקִין וְעַי)

גַם הוּא יְחִידִי לֹא יוֹכֵל עֲשׂוֹרֵת
 מְלִין אֵךְ בְּעִבְדֵי תוֹ יֵשׁ כִּכָּ ל
 לְהַשְׁלִימָן : לוֹ דִין שְׁנֵי אַחִיו פ
 פִּתָּה וְהַסְּגוֹל כְּאֲשֶׁר אֲבָהָר בְּכִלְקֵן

בְּמִקְוִיָּן

פִּירוּשׁ חֲטָף קָמַן שְׁמוֹ עַם הַטָּן לֹא יַעֲטֶה
 מֶלֶה

מלך יחידו לכל במבירו שהוא הקמץ
השון יש כח לעשותו כמו כל תם
דרך והכלל כי לחטף קמץ שהוא הקמץ עם
השון יש כל דיני אחרו שהם החטף פנה והחטף
סגול כאשר יבאזר בשיר שארם זה :

• השיר היב החטף פנה והחטף סגול וחטף
קמץ הנקוד עם השון והוא שיר
מורכב שיתד ושתי תנועות ויתד ושתי תנועות
על חשקל ארון עולם אשר מלך וכו' :

בשיר אפתח בדין פתח וסגול
בחתופיהם : וכן שפץ חטף

קמץ והם פאשר שווא להם : והנסמן
באות חשמן פבר פלו פלליהם :
אני אולה שלש אלה בדיניהם
ודיניהם :

פיוס סמץ חטף קמץ חלק ממנו והוא הקמץ אשר
נקוד בשון אצלו כי אותו קמץ אשר הוא בלתי ש
סוף סיומו חשמן כאשר בארתי כל דינו בשיר
שארם זה ובכן אנאזר כל שאר מני חטפין
שהם החטף קמץ והחטף פנה והחטף סגול :

מקובנותם לקושובותם ומחנותם
באחיהם הם : וזלה תאות פלליהם

אות

אות לבד פתח בפליהם : כמן
צללי וגם גללי ורבבות כדומיהם :
והגיעה לך רחיה בכל אלה
ורעיהם : כהא דעת בנוגעית ב
במם בשוא ועיניהם : כהקדברים
והקקברים אבל לא כן יחידיהם :
ויש זרים וזכרים במסורה
פרטיהם :

פירוט עיקר מושב השלשה חסופן תחת אלה
ולק יבאו תחת שאר אותיות לבד לפעמים יבא
החפץ פתח תחת כסלי האותיות הוצה לומר
כשתי אותיות דומות זו לזו והראשונה בטוח
מסימנים פתח אללו כמו גללי צללי ורבבות
ודומיהם רבים וכן כשיבא גשיף תחת הי' שטח
שלטת חס שואית כמו הקדברים הקקברים
אבל לא כן בלשון יחיד כמו הקדבר
הקדספר וזהו מה שאומר במס בשוא
ועיניהם הוצה לומר כשגם שני הפעל בטוח :
(אטל כהא דעת דא הא האורה על היוצעה
ולרץ גם שתיה קורה פתח ויש כמו ה
הקדברים הקקברים דל-תבות על הדברים
ועל הקדברים היא העץ הפעל)

וְיוֹסֵד בְּרֹאשׁ יְתֵד בְּעַת שְׁדִּיק
בְּוִיָּהֶם : כְּמוֹ וְזֶהב זֶכֶן וְקָרֵב וְלֹא
בְּבָגֵד כְּפִתֵיהֶם : וּבְבִרְכָה וְגַם כְּכֹה
בְּלוּכֵל כָּל לְשׁוֹנֵיהֶם :

ידוע כמלאכת השיר שקרא יתד כל מלה שהיא
טוב והנעשה אמת אחריו כמו צביר שצבור
ודומיהם וכשיבא ויו בשוק בלחש או יפא ס
פתח אצל השון כמו וזהב הארץ וקרב לבו א
אבל לא יבא כן עם בגד כפת כמו ובני דבר
וכרוב ודומיהם : וכל לשון ברכה כשהטעם
תחת הכתב הריש היו בחטף פתח כמו ו
ואברכה והתברכו ודומיהם וכן כל לשון
אמלה כשהטעם בלמד הכף היו בחטף פתח
כמו תאכלנה ודומיהם ויש שינאזים מן הכלל
כעבודי בעמרת דברי אהרן בן אשר שאנו
סומכין על קריאתו :

(אטל בפרט קרת ונאית תאכלנו)

וְלֹא צֹגֵשׁ לְשֵׁם דָּגֵשׁ וְשְׁלוּם אֵין
בְּמַחְזֵיהֶם : וְנִצְרָכִים לְמַאֲרֵיכִים לְמַחְזֵיהֶם
שְׂכִינֵיהֶם : וְנִרְצָפִין שְׂנֵי חֲטָפִין
בְּלִי נִמְצָא לְמַנְעֵיהֶם : וְגַם הַשּׁוֹא

כלל

כִּלְלֵל לֹא בָּא פְּתִיחַם אֶךְ לְמַחְזִיקֵיהֶם
מִיָּד לְעוֹלָם לֹא יֵבֵן דְּגַם אַחֲרֵיהֶם לֹא יִגְשׁוּ
קֵץ גַּלְגַּל דְּגַם חִזְק וְתַחֲדָה כְּמִיךְ מֵאֲרִיךְ אֲרִיזוֹ
וְתַד תַּחַת הַמַּלְאָכִים יִזְנֶה לְוִיחַ הַתְּנוּטָה
עַלמַעֲמַס בְּמִו יַעֲמֹוד יַחֲסוֹר יֵאֲסוֹף וְזוֹתֵיהֶם
וְלֹא יִבְאֹו שֶׁטַּע הַטְּפִין דְּעוֹפִין זֶה אַחֵר זֶה גַּם לֹא
יֵבֵן יִזְנֵן כְּשׁוֹט לִפְנֵי הַטֵּף אֶךְ אַחֲרֵיהֶם כְּמִו
זִכְרֵךְ :

וְלֹא בָּתִּים וְנִכְרָצִים בְּנַח גְּדָאִים
בְּסוֹפֵיהֶם וְהַטְּעִקִים בְּלִי קָקִים
לְעוֹלָמִים בְּתַחֲתֵיהֶם וְלֹא יִכְשׁוּ
וְאִי אֶפְשֵׁר עֲשׂוֹת כֹּלֵה בְּחֵד
בָּתֵּם : וְהַדִּינִים כְּבִר גְּבִרֵיהֶם
בְּשִׁיר שְׁשִׁי שְׁלֹשְׁתֵיהֶם :

כֹּל זֶה מִכּוֹר וְכִבִּי שְׁלֵשֶׁת הַדִּינִים הַלְלוּ
כְּשׁוֹר שְׁשִׁי אַהוֹק שִׁיר הַטֵּף הַמְּטוֹט כִּי דִין
אֶחָד לְהֵם בְּדֵה :

הַשִּׁיר הַזֶּה בְּכִיָּוִר הַמְּקוֹמֵת אֶעֱבֵר גִּישֵׁת
כִּי הַטֵּף קִגְנֵל וְלֹא הַטֵּף פִּתְחָה
וְהוֹק שֶׁבַּ מְוֹרַכַּב מִשְׁתֵּי תְּבוּעוֹת נוֹתֵה וְשִׁתֵּי
תְּבוּעוֹת עַל מִטְקַל הַשִּׁיר הֵיךְ יֵקֵן שׁוֹה הַטֵּף
שִׁיר הַדִּינִי : שְׁמִי בְּקִיבֵנו :

אִוִּךְ

אחריה נתיב חטף סגול וצדע לל...
איה כדכון שבתו וזקום כזנחתו
לירוב בפא אלה איה למושב לו
מקור בקלב גם צווי באחדותו
פירוט על הרוב מושב החטף סגול גוף ב
בנתי פא אלף כמו במקור טס כלב וזולתו
וכן בננוי לחיד כמו יחסוף באחסוף כאחסוף
לאחסוף ודומיהם :

(אטל בנתי פא אלף לא כטפא הפעל הוא
אלף כמו יחסוף וכי ספא הפעל הוא אלף אפך)
לחבת בסגול אז הוא בא בפא פעלו
עבר בנפעל גם הפעיל כדגברתו
היה מקום חירק סגול והוא אובלו
אך אם שוא אחריו הוא ידחה אותו
כידוע כסליתן במגיל פא הפעל כחטף סגול
כמו אחסוף יחסוף וכו' וכן כטפא חותיות הדין
כמו העקוד העבוד אבל כטהאיתן בפתח
פא הפעל כחטף פתח כמו יעקוד בעבוד
ודומיהם וכן בעוכי נפעל והפעיל ההו והנני
במגיל להחיות על חיהע ופא הפעל כחטף סגול
כמו נאכל בעבד נחשב וכן ההפעל ההו
העבד

העבד האביד אכל אם יבא און אחר און
הביון און ידחה השון את החטף סגול ויבא ב
במקומו סגול און שון פשוט כמו בערבך קים
בהפקה לזרים ובשון כמו בקש בהפקה לו
וכן בעתה הקל ויחשמו ודומיהן :

ובהא בגחי העין בהפעילו
עבר בפיוניו וקמעט בזולתו :

פירוט גם בהא הפעיל חנחי העין כשיבא
העבר בכינויו כמו הביאך הביאני וכו'
וכן השיבני הבינני הציקתני הסיתך
המזך הקיתו ולפעמים זולת כינוי ה
הטיבות כי היה ~~היה~~ הקיעותי כהן
השובת מחוץ ודומיהם ועטים :

(אשל אנה בהסוך ופע הושקן ויחני שאנו
ובהא הפעיל בעני העין ועבר בכינויו)

הנה אמונה גם לשנא אמת כלו
גם שם אשר אלף תבא בראשיתו :
לא יהיה בלבד עת בא במקומו
דוקה לפעול או פעיל בקדו
כל זה כמעט מבוזר ופירוט דומה לפעול או
פעיל כמו אנוש אדום אהול ודומיהם לכן

מלה

אשר היו בחטף פתח כי אינו ממסקל פעול
ופעל :

ובשם אשר בפתחיל תלי ותל

בן יהיה חטף סגול תנועתו :

יעת אבי ותחי כי הם סגולים לא

אכן שמי אליהו בזרודבו :

וסירוש אלי אלו כמו אליעזר אלימלך אנטע

אליעזר אליהון ודומיהם וכן בחולם כמו אלוה

אלהים אלוהי אלקי וכי כלם בחטף סגול אבל

המתחילת אבי ואחי כמו אכמלך אכנגדור אבי

גרב ודומיהם וכן אחי טוב אחי רע אחימלך

אחינועם כלם בחטף פתח תוך משמי אליהו הוא

זר ניוצק מן הכלל כי הוא כברי ויהי ראוי להיות
בחטף סגול אליהו)

בחור הלא תראה שיר זה ובעללו

כי שיר חרוזי הוא עשה פתבניתו :

פירוש המסורדים קראו לשיר שיש לו חרוז

מיוחד בסוף הדלת וחרוז אחר בסוף הסוגר

כשיר זה שיר חרוזי :

סליק

ה